

τά πρὸς τὸ ζῆν) πολλαχ. "Εχω γῦρο μου κάποιον (ἐπὶ ἡθικῆς συμπαραστάσεως) κοιν. "Στὴν ἀνάγκη του δὲν εἶχε γῦρο του κανέναν "Αθῆν. || Παροιμ. φρ. Μὴν τὰ φέροντες γῦρο (ἐπὶ τῶν ἐπιζητούντων δι' ὑπεκφυγῶν ν' ἀποφύγωσιν τὴν ἐκτέλεσιν ἀναγκαίου ἔργου) Ν. Πολίτ., Παροιμ. 4, 271. || Παροιμ. Γερός τοῦ γύρου - γύρου (ἐπὶ τῶν ἐχόντων εὐεξίαν κατ' ἐπίφασιν, ἀληθῶς δὲ καχεκτούντων) Ν. Πολίτ., Παροιμ. 3, 621.

"Ογῶς πάει γῦρο-γῦρο | πάει σπῖτι μὲ τὸν ἥλιο
(ἐπὶ τῶν βραδέως ἀλλὰ σταθερῶς ἐνεργούντων) Πελοπν.
(Κόκκιν.) Συνών. "Ο γοῖος πάει ἀνά γυρα, πάει
σπῖτι του. || Γνωμ.

Γῦρο-γῦρο τοῦ Χριστοῦ | ἡ κουρφή τοῦ χειμουντιοῦ
Θεσσ. || Αἰνιγμ.

Γῦρο-γῦρο κρέας καὶ 'ς τὴ μέση σίδερο
(ὁ ὀβελλίας ἀμνός ἢ τὸ ἐνώτιον) Πελοπν. (Παππούλ.) ||
"Ἀσμ.

Νὰ πέσουν δ' ἄνθη ἀπάνω μου, τὰ ρόδα 'ς τὴ βοδιά μου,
καὶ τὰ χρυσὰ δραδάφυλλα γύρου-γύρου 'ς τὰ μαλλιά μου
"Ιος.

Μὲ γιὰ δὸν, ἀπὸ τὴν ἔστρωσε κι ἀπὸ 'βανε μαθήλι
καὶ κάτσαν γύρου-τριγύρου οἱ ἐδικοί δὸν φίλοι
(ἐνν. τὴν τράπεζαν τοῦ συμποσίου). Κρήτ. (Μαλὰκ.)

'Εγὼ ροῦχα δὲν ἤκανα μὲν 'ἓνα κ' τσὸ ζουνάφ'
ζῦρον - τριζῦρον μάλαμα, ἀδρὸν μαργαριτάφ'
Λέσβ.

Οὔλα τὰ κάστρα πάτησα κι οὔλα τὰ μαναστήρια
καὶ τοῦ Βαυλάμη τοῦ κιλλὶ δι μπόρ'σα νὰ πατήσουν
τρονῦρου-ῦρου τοῦ 'φιρνα τρεῖς μέρις κι τρεῖς νύχτις
Στερελλ. ('Ακαρναν.)

'Εγὼ 'μαι, ποὺ τὰ 'ῦρισα τὰ κάστρη 'ῦρου-ῦρου
Κάρπ.

Εἰδά 'χετε γυροῦ-γυροῦ κ' εἶναι βαρεὰ ἢ καρδιά σας;
Δὲ δρῶτε καὶ δὲ βίνετε, καὶ δὲ χαροκοπάτε,
πρὶν νὰ 'ρθῇ ὁ χάρος νὰ μᾶς βρῇ νὰ μᾶσε διαγοιμίση
νὰ διαγοιμίση τσι γενιές...

Δ. Κρήτ.

"Αρπαξα κ' ἰγὼν ἓνα ξύλον | κι τὴ φέρονε γῦρο-γῦρο
"Ηπ. ('Ιωάνν.)

Τὴν κάλην αὐτ' ἐκάθισαν καὶ γύρου τὴν κουρεύουν
Πόντ.

Γῦρο-γῦρο ὅλοι, 'ς τὴ μέση ὁ Μανόλης
(ἐκ παιδιᾶς) σύνθηθ. 2) Χρονικῶς συνήθως μετὰ ἀριθμητι-
κοῦ, περίπου κοιν.: Πέθανε γῦρο 'ς τὰ ἐνετήντα του χρόνια
κοιν. "Ἦρθε γῦρο 'ς τὸ εἴκοσι 'ς τοῦ Γαργαλιάνου (περίπου
κατὰ τὸ ἔτος χίλια ἐνιαυτῶσαι εἴκοσι) Πελοπν. (Γαργαλ.)

γυροβόλι τό, "Ηπ. (Ξηροβούν.) — Μποέμ, 'Αγριολοῦλ.,
102 — Λεξ. 'Ηπίτ. Αἰν. Πρω. Δημητρ. γυροβόλ' "Ηπ.
(Δωδών. Ζαγόρ. Κουκούλ. Μέγα Περιστέρ.) Θεσσ. ('Αρ-
γιθ. Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ.
(Δασοχώρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Ναύπακτ.) γυρ'βόλ'
Θεσσ. (Βαθύρρ. Μεσοχώρ. κ.ά.) Στερελλ. (Γραν. Περίστ.)
γυροβολιό Γ. Χατζιδ., 'Αθηνᾶ 22 (1910), 243.

'Εκ τοῦ οὗς. γ ὅ ρ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βό λ ι,
διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., 'Αθηνᾶ 22 (1910), 242 κεξ.

1) 'Η περίοδος, ἡ περιφορὰ Θεσσ. ('Αργιθ. Βαθύρρ. Κα-
κοπλεύρ. Μαυρέλ. Μεσοχώρ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Δα-
σοχώρ.) Στερελλ. (Γραν. Περίστ.) — Γ. Χατζιδ., 'Αθη-

νᾶ 22 (1910), 243 — Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Κάμε ἓνα
γυροβόλ' Γραν. Οὔλον γυρ'βόλια φκεῖν'ς, τήρα κι τ'
δ'λεῖα σ' αὐτόθ. Συνών. εἰς λ. γ ὅ ρ ο β ο λ ι ᾶ 1.
2) 'Επιρρηματ., διὰ κυκλωτικῆς κινήσεως Στερελλ. (Ναυ-
πακτ. Περίστ.) — Λεξ. Δημητρ.: Πῆραν γυροβόλ'
οἱ δικοί μας καὶ τοὺς γύρ'σαν πίσον Ναυπακτ. Τοὺς
ἔκαμαν γυροβόλι καὶ τοὺς ἐπίασαν Λεξ. Δημητρ. 3) 'Ο
κύκλος Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν.) — Λεξ. 'Ηπίτ.: 'Λάτι
νὰ κάμουμι ἓνα γυροβόλ' (περιστάμενοι νὰ σχηματί-
σωμεν κύκλον) Γραν. 4) Τμήμα γῆς ἐξέχον, θεώμενον
κύκλῳ Θεσσ. ('Αργιθ.) 5) Παιδιά κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ παῖ-
δες στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς ὠθοῦν διὰ τούτου ἐπί-
πεδον λιθάριον, τὸ ὁποῖον προσπαθοῦν νὰ εἰσαγάγουν ἐντὸς
κοχλιοσχήμου διαγράμματος κεχαραγμένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
"Ηπ. (Κουκούλ.): Παίξαμαν τὰ γυροβόλια κι τ' κέρδισα τ'
Θουμᾶ ἰφτά κάχτις (=καρύδια) Συνών. ζ ὅ μ ι, κ α ρ α β ᾶ -
ν α, κ α ρ ᾶ β ο λ α ς, κ ο υ τ σ ὅ, κ ο χ λ ι ᾶ ς, σ α λ ῖ γ κ α -
ρ ο ς. 6) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀλιέων, περιφερικὸν φράγμα ἐκ
καλάμων, χρησιμεῖον πρὸς ἀποκλεισμὸν ἰχθύων Λεξ. Αἰν.
Πρω. Δημητρ. Πβ. γ ὅ ρ ο β ο λ ι ᾶ 2, γ ὅ ρ ο β ο λ ι ᾶ 1.
7) Μάνδρα κυκλικὴ ἐξ ἀργῶν λίθων χρησιμοποιοῦμένη ὑπὸ
τῶν ποιμένων διὰ νὰ περικλείουν ἐντὸς αὐτῆς τὰ αἰγοπρό-
βατά των "Ηπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Μέγα Περιστέρ.) 8) Κυ-
κλικὸν κτίσμα χρησιμοποιοῦμενον ὡς κατοικία ποιμένων
ἢ ὡς ἀποθήκη ἀγροτῶν "Ηπ. (Μέγα Περιστέρ. Ξηροβούν.)
9) 'Ο περίβολος αὐλῆς Στερελλ. (Περίστ.) — Μποέμ, 'Αγρι-
ολοῦλ., 102: 'Σ τοῦ γυρ'βόλ' εἶνι ἀγορὴ σμένους (=καθι-
σμένος) Περίστ. Καθόμαστε μὲ τὸν παπᾶ 'ς τὸ γυροβόλι
τῆς Παναγίας τῆς Βλαχέραινας Μποέμ, ἐνθ' ἄν.

γυροβολιά ἡ, πολλαχ. γυροβολέα Πελοπν. (Μαν. Ξε-
χώρ.) γυροβολία Τσακων. (Χαβουτσ.) γυροβολία Τσακων.
(Μέλαν.) γυροβολιά Εὐβ. ('Αγία "Ανν.) γυροβολιά "Ηπ.
(Ζαγόρ. Κουκούλ. Πλάκ. Πράμαντ.) Θεσσ. ('Αἰβάν. 'Αργιθ.
Γερακάρ. Δομοκ. Κακοπλεύρ. Κρήν. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.)
Λῆμν. Μακεδ. ('Ελάτ.) Στερελλ. ("Αγιος Κωνσταν. Αἰτωλ.
Γραν. Λεβιάδ. Σπάρτ. Χρισ.) γυροβ'λιά Θεσσ. (Κακοπλεύρ.
Καλαμπάκ. 'Οζύν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Τριφύλλ.
κ.ά.) Στερελλ. (Εὐρυταν.) γυρ'βολιά "Ηπ. (Ραδοβύζ.) γυρ'-
βουλιά Θεσσ. (Βαθύρρ. Δομοκ. Κακοπλεύρ. κ.ά.) Στερελλ.
(Αἰτωλ. 'Αρτοτ. Γραν. Κολάκ. Μύτικ. Ναύπακτ. Περίστ.
Σπάρτ. 'Υπάτ. Φθιώτ. Φωκ.) γ'ρουβουλιά Στερελλ. ('Αράχ.)
γ'ροβολιά "Ηπ. (Δίβρ.) γεροβολιά "Ηπ. (Πρέβ. κ.ά.) — Α.
Βαλαωρ., "Εργα 3, 315 γεροβολία Τσακων. (Χαβουτσ.) γερο-
βολέα Τσακων. (Βάτικ.) κυροβολία Τσακων. (Μέλαν.) κυ-
ροβολία Τσακων. (Μέλαν.)

Τὸ Βυζαντ. οὗς. γ ὅ ρ ο β ο λ ι ᾶ.

1) 'Η περιόδευσις, ἡ περιφορὰ πολλαχ.: Φέρε μιὰ γυρο-
βουλιά 'ς τοὺ παζάρ', μὴν εἶν' οὐ Γιώργ'ς Στερελλ. (Αἰτωλ.)
"Αφ'σι τίς γυρ'βουλιές κι μαζώξ' 'ς τοὺ σπῖτι σ' Στερελλ.
(Γραν.) Φέρ' το μιὰ γυροβολιά τ' ἀμπέλι, νὰ δῆς τί γίνε-
ται Πελοπν. (Αἰγιαλ.) || Παροιμ. φρ. Φέρ' γυροβουλιὰ ἢ
σκούφια μ' (ἔχω πολλὰς φροντίδας) Θεσσ. (Δομοκ.) || "Ἀσμ.

Τοῦρκοι, Ρωμιοὶ τὸ θέριζαν κ' 'Εβραῖοι τ' ἄλωνίζον
κ' ἡ Μάρω μὲ τὴ μάνα της γυροβολιά τ' ἄλωνι
Μακεδ. (Φλόρ.) Συνών. ἀ ν α γ γ ρ ῖ δ α 1δ, ἀ π ο γ γ ρ ῖ -
δ α 2, β ὀ λ τ α 2, γ ὅ ρ α 1, γ ὅ ρ ο β ὀ λ ι 1, γ ὅ ρ ο ς 7.
β) 'Η κυκλικὴ στροφὴ, ἡ περιστροφὴ περὶ ἄξονα Εὐβ. (Λι-
χὰς κ.ά.) "Ηπ. (Ζαγόρ. Ραδοβύζ. κ.ά.) Θεσσ. (Βαθύρρ. Γε-
ρακάρ.) Μακεδ. (Βόιον Κοζ.) Πελοπν. (Δίβρ. Κλειτορ. κ.ά.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν. Γραν. Κολάκ. Λεβιάδ. Μύτικ.

Ναυπακτ. Σπάρτ. Φθιώτ. Φωκ.) Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.): *Μὴ φέρον' τι γυρ'βουλιές, κὶ σὰς ἔρθῃ σκουτούρα Σπάρτ. Τὸν τσάμ'κου θέλ' γυρ'βουλιές* (τοῦ τσάμ'κου=ὁ τσάμικος χορὸς) Φθιώτ. *Θὰ φέρουμ' καμινὰ γυρ'βουλιά;* (θὰ χορέψουμε κα-θόλου;) Κολάκ. *Πᾶμι 'ς τοῦ χουρὸ, νὰ φέρουμ' καμινὰ γυρ'βουλιά* Φθιώτ. Φωκ. *Σήκ' νὰ φέρουμι νὰ γυρ'βουλιά* (νὰ χορέψουμε) Γραν. *Κάμι νὰ γυρ'βουλιά νὰ ἰδοῦ τὴ φουστα-νέλα σ' αὐτόθ.* "Εκαὶ μὴ γυρ'βουλιά κ' ἔπισι κάτω Βα-θύρρ. *Τὸν ἤφερα μὴ γυροβουλιά, ποῦ τοῦ 'ρθι οὐ 'ρανὸς σφουντύλ' Ζαχόρ. Γεροβολέα φέγκα νι* (τοῦ ἔκανα μίαν περι-στροφὴν γύρω ἀπὸ τὸ ἴδιο τοῦ τὸ σῶμα Χαβουτσ. *Αὐτάνα* (τὰ ἄλογα) *γυρίζ'νι γυρ'βουλιές ἀπάν' 'ς τοῦ σ'τάρ' Αἰτωλ. γ) Πορεία μὲ ἐλικοειδεῖς στροφὰς Στε-ρελλ. (Αἰτωλ.) δ) Εἶδος χοροῦ Θεσσ. (Καρδίτσ.) Συνών. *π η δ η χ τ ὁ ς, τ σ ἄ μ ι κ ο ς.* 2) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀλιέων, κυκλοτερὲς χῶρος, περιπεφραγμένος διὰ καλάμων, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει πρὸς ἀπόκλεισιν καὶ ἀλίευσιν τῶν ἰχθύων εἰς τὰ ἰχθυοτροφεῖα "Ηπ. (Πρέβ. κ.ά.) Στερελλ. (Μεσολόγγ.)—Α. Τραυλαντ., "Εξαδέλφ., 37: "Σοδεύει ἡ γυρο-βολιά Μεσολόγγ. "Εφαγεν ἕναν κόρακα, σὰν νὰ 'ρχόνταν ἀπὸ κλείσιμο γυροβολιάς Α. Τραυλαντ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι* 6. 3) "Ο φράκτης, τὸ περίφραγμα Θράκ. (Αἰν.) — Α. Βαλαωρ., "Εργα 2, 223: Ποίημα.*

"Οπου ἀπαντήσῃ ριζιμὸ κὶ ὅπου εὖρῃ χαραμάδα,
γενειάζει ἐκεῖ βαθιά, βαθιά κ' ὑφαίνει τὸν πλοκὸ του,
ἀδιάβατη γυροβολιά...

Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. 4) "Επιρρηματικ., περίξ, κύκλω Θεσσ. (Δομοκ. Κακοπλεύρ. "Οξύν.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Λεβάδ. Μύτικ. Σπάρτ. Φθιώτ. Φωκ.): *Κάτσι μέσα 'ς τὴ μέσ' κὶ τὰ γίδια μαζεῦ'καν γυρ'βουλιά* (κάτσι = ἐκάθησε) Φθιώτ. *Εἶνι ἰσάδ' κὶ γυρ'βου-λιά β'νὰ Κακοπλεύρ. Οὐλ' γυρ'βουλιά κὶ αὐτὸς 'ς τ' μέση Δομοκ. Γλέπ'ς τὰ χουρτάρια πατ'μένα γυρ'βουλιά Αἰτωλ. Τήρα 'κεῖ γυρ'βουλιά ποῦ 'ν' ἀρπασμένα τὰ πουρνάρια (ἀρπασμένα = καψαλισμένα) αὐτόθ. Τὰ ρίνουμε γυροβολιά τὰ δεμάτια 'ς τ' ἁλώνι Καλάβρυτ. "Δῶ γυρ'βουλιά εἶνι κάνας ὄφ'ς; Αἰτωλ. *Τοῦ σαγάτ' ἦταν γυρου-βουλιά κιντημένον* (σαγάτσι = γυναικεῖος ἐπενδύτης) Λε-βάδ. *Γυρ'βουλιά πῆρ' ἡ φοντιὰ κὶ μ' ἔκαν' "Οξύν. || Φρ. "Ρχόμι γυρ'βουλιά* (σκοπεύω) Αἰτωλ. *"Ρχέτι γυρ'βουλιά οὐ πατέρας μ' νὰ 'γουράσ' ἕνα μπλάρ' αὐτόθ. β) Περι-στροφικῶς, στροφηδόν "Ηπ. ("Αρτ. κ.ά.) Θεσσ. ("Αἰβάν. κ.ά.) Μακεδ. (Φλόρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν.) —Λεξ. Αἰν. Δημητρ.: "Η μυῖ-γα πιτάει γυροβουλιά τοῦ κρασι Αἰτωλ. "Η ἀλ'ποῦ ἔφαχνι γυροβουλιά τοῦ κάστρου Εὐρυταν. || Φρ. *Τὸν φέρ' γυρου-βουλιά μὴ θέρημ* (τὸν περιτριγυρίζει ἡ ἐλονοσία) "Αἰβάν. *Ν' ἐδεῖτδε γυροβολία τὸ κακίδι* (τὸ ἔδесе περιστροφικῶς τὸ καπίστρι) Μέλαν. γ) Περίπου, ὡς ἔγγιστα Στερελλ. ("Αρτοτ.): *Κτίστηκε* (ἡ ἐκκλησία) *γυρ'βουλιά 'ς τὰ σαράντα.* "Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γυροβουλιά* (τμήμα τῆς λίμνης "Ιωαννίνων) "Ηπ. ("Ιωάνν.) *Γεροβολιά* (ὄνομα ὄρ-μου παρὰ τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουθρωτοῦ) "Ηπ.**

γυροβολιάζω Πελοπν. (Γορτυν.) Στερελλ. (Θῆβ.) — Σ. Γρανίτσ. εἰς "Ημερολ. Σκόκου 25, 389—Λεξ. Αἰν. Πρω. Δημητρ. *γυροβουλιάζου* Θεσσ. ("Αἰβάν.) Στερελλ. (Εὐ-ρυταν. Καρπεν.) *γυρ'βολιάζω* Γ. "Αθάν., Πράσιν. καπέλ., 142 *γυρ'βουλιάζου* Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ. Τριφύλλ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Εὐρυταν. Κολάκ. "Υπάτ. Φθιώτ.

Φωκ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι ἄ.*

1) Περιφέρομαι, στρέφομαι περίξ τινὸς Θεσσ. ("Αἰβάν. Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ. Τριφύλλ. κ.ά.) Πελοπν. (Γορτυν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Εὐρυταν. Θῆβ. Καρπεν. Κολάκ. "Υπάτ. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) — Σ. Γρανίτσ. εἰς "Ημερολ. Σκόκου 25, 389 — Λεξ. Αἰν.: *Τί γυρ'βουλιάζ'ς 'ς τοῦ σπίτι μ';* Γραν. *Τί θές, λιβέντη μ';* *Γιατί μὴ γυροβουλιά'ης;* Καρπεν. *Τοῦ γυρ'βου-λιάζ' αὐτὸς τοῦ κουρίτσ' Φθιώτ. Τί μὴ γυρ'βουλιάζ' ἔτσι;* (διατί μὲ περιτριγυρίζεις κατ' αὐτὸ τὸν τρόπον;) "Αἰβάν. *Θὰ σὶ γυρ'βουλιάσου* (= θὰ σὲ περικυκλώσω) "Υπάτ. || Ποίημα.

*Σουράει κατ' ἀνάσσαχα ξερβιά, δεξιὰ του κραῖζει,
γυροβολιάζου τ' ἄτι τον, κρυφὰ τοὺς κουβεντιάζει*

Σ. Γρανίτσ., ἐνθ' ἄν. β) Πλησιάζω, προσεγγίζω Γ. "Αθάν., Πράσιν. καπέλ., ἐνθ' ἄν.: *Τὰ σαράντα γυρ'βολιάζεις.* 2) Πε-ριφέρω τινὰ εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον Στερελλ. (Γραν.) *Σκάρ'σι τὰ γίδια παρατέρα, τί τὰ γυρ'βουλιάζ'ς ἰδῶ;* (σκάρ'σι=με-τάφερε, ἀπομάκρυνε). 3) "Επιπάσσω διὰ σακχάρους παρα-σκευαζόμενον γλύκυσμα Στερελλ. (Καρπεν.): *Γυρ'βόλιασ'* του τοῦ γλυκοῦ ἀπουπάνου μὴ ζάχαρ' νὰ γέν' καλό. 4) "Επὶ παλαιστών, περιστρέφων τινὰ τινάσσω αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους Λεξ. Πρω. Δημητρ. 5) Χορεύω κυκλίους χοροὺς Θεσσ. (Κακοπλεύρ.): *Πᾶρ' τοῦ τραγούδ'. Θὰ τοῦ γυρ'βουλιάσου ἰδῶ λῆον.* 6) "Εχω κατὰ νοῦν, σκέπτομαι Στερελλ. (Φθιώτ.): *Γυρ'βουλιάζου νὰ πάου ταχιά δακάτ'.*

γυροβόλιασμα τό, ἐνιαχ. γυροβόλιασμα Θεσσ. ("Αἰ-βάν. Καλαμπάκ.) γυρ'βόλιασμα Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Φω-τειν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. "Υπάτ. Φθιώτ. Φωκ.)

"Εκ τοῦ ρ. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι ἄ ζ ω.*

Τὸ κύκλωμα, τὸ περιτριγύρισμα ἐνθ' ἄν. Πβ. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι, γ υ ρ ο β ὀ λ ι ἄ.*

γυροβολίδι τό, Στερελλ. (Μεσολόγγ.) — Κ. Παλαμ., "Ασάλ. Ζωή², 38 Καημοὶ λιμνοθάλ. 31 — Λεξ. Βλαστ. 310 Δημητρ. γυροβουλίδ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)

"Υποκορ. τοῦ οὗς. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι.*

Μικρὸν *γ υ ρ ο β ὀ λ ι* 6, περιφερικὸν φράγμα τῶν ἰχθυο-τροφείων ἐκ καλάμων διὰ τοῦ ὁποίου ἐμποδίζεται ἡ ἐξοδος τῶν ἰχθύων ἐνθ' ἄν.: *Γυροβολίδι ἀποκολωτὸ* (τὸ περικλει-σμένον ἀπὸ ὅλας τὰς πλευράς) Στερελλ. (Μεσολόγγ.) || Φρ. *Θὰ μπάσουμε τὸ γυροβολίδι* (θὰ περιορίσωμεν τὸν χῶ-ρον τοῦ γυροβολιδίου μετατοπίζοντες πρὸς τὰ ἔσω τὴν μίαν πλευράν τοῦ πλέγματος πρὸς εὐκολωτέραν ἀλίευσιν τῶν ἰχθύων) Μεσολόγγ. || Ποίημα.

*Γυρῶντας ἀπ' τὸ καρπερὸ γυροβολίδι
τὴν ξάνοιγε σὰν πειρασμὸ καὶ σὰν εἰκόνα*

Κ. Παλαμ., "Ασάλ. Ζωή², 238.

γυροβολιὸ τό, ἐνιαχ. γυρ'βουλιὸ Στερελλ. (Βαρετάδ. Σπάρτ. Φθιώτ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι.*

1) Τμήμα γῆς ἐξέχον, θεώμενον κύκλω ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι* 4. 2) "Επιρρηματικ., γύρωθεν, κυκλικῶς ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι ἄ* 4.

γυροβόλι τό, ἐνιαχ. γυροβόλι Κεφαλλ.

"Εκ τῶν οὗς. *γ ὁ ρ ο ς* καὶ *β ὀ λ ι* α.

